తారతమ్యం

మహాత్మా ప్రసూతి వైద్యశాల ఆరోజున రాత్రి పదిగంటలకే సద్దుమణిగినది. క్రొత్తకేసులు రానందున పనితీర్చుకొని రాత్రిడ్యూటీ నర్సులు హాలులో కూర్చుని ముచ్చటలాడుకొనసాగారు.

సంసార సుఖానుభూతి ఎరుగని ఆనర్సులు ఉదయమున ప్రసూతి కొరకు వచ్చిన వారిని తలచుకొని విడ్డూరమూ విస్మయమూ పడిపోతున్నారు. వారిలో చేరకుండా దూరముగా ఒకమూల కూర్చుని తదేకదీక్షతో పుస్తకము చదువుకుంటున్న సిస్టరుకు వాళ్ళ నవ్వులూ కేరింతలు చికాకును కలిగిస్తున్నాయి.

అంతలో హాలుకు ఎడమప్రక్కగా ఉన్న గదిలోనుండి మూలుగు ఒకటి వినబడ్డది.

హాస్యరసాస్వాదనలో కేరింతలు కొట్టుతున్న నర్సులు ఆ మూలుగును వినిపించుకొనే ధోరణిలో లేరు.

"జేసూ! నీవు చూశావా ఈ తమాషా! నాలుగవ నెంబరు గదిలో ఉన్న బాలెంతను థియేటరులోకి తీసుకొని వెళ్ళుతుంటే ఆమెతో కూడా వచ్చిన అయన విజిటర్సు రూములో కూర్చుని ఒకటే వణకటము మొదలుపెట్టాడు నిమిషానికొకసారి ఆమెను చూచిరమ్మంటాడు. కాలుగాలిన పిల్లి మాదిరి ఇటు అటు తిరుగుతూ చెమట తుడుచుకుంటూ, ఒక సిగరెట్టు పెట్టెను అయిదు నిమిషాలలో కాల్చి పారవేశాడనుకో! నీవు గనుక ఆయనను చూసి ఉన్నట్లయితే విరగబడి ఆయన ముందరే నవ్వేదానవు" అంటున్న దొక నర్సు.

ఈ మాటలతో వాళ్ళ నవ్వు ఇనుమడించింది. వారిలో ఒక నర్సు లేచి ఆయన పాత్రను అభినయించ నారంభించినది. మరొక నర్సు మొదటి నర్సు అభినయము తృప్తికరముగా లేదని తాను అభినయిస్తూ సిగరెట్టుకు బదులుగా పుల్ల

నోకథానిని నోటపెట్టుకొని – రెండుచేతులు వెనుకకు పెట్టుకొని ఆహాలులో ఆమూలనుంచి ఈమూల వరకు అడుగులు వేయసాగినది. నడుమ నడుమ వెనుకకు తిరిగి "ఎట్లా ఉన్నదో ఒకసారి చూసి రావూ?" అని కనబడినవారిని బ్రతిమి లాడుతూ చెమర్చిన ముఖమును తుడుచుకుంటూ నటిస్తున్న ఆ నర్సునుచూచి గవ్వలు గలబరించినట్లు అందరూ ఒకసారి పకాలున నవ్వినారు. దానితో వారి హాస్యము మేరలుదాటి వారి విధ్యుక్తధర్మమును విస్మరింపజేసినది.

అంతలో గేటు దగ్గర సందడి వినవచ్చినది. వైద్యాలయమున కొక క్రొత్త కేసు వచ్చినది. వెంటనే నర్సులందరూ లేచి హాలులోని పెద్దదీపమును వెలిగించి వచ్చినవారిని లోపలికి తీసుకొని వెళ్ళినారు.

రాత్రి మూడవయామము దాటకముందు ఆమె ప్రసవించినది-ఇద్దరు అమడ బిడ్డలు పుట్టినారు. ఆమె వెంట వచ్చినవారు ఆనందభరితులైనారు. ఆమె భర్తకు ఉద్యోగములో ఇటీవలనే ఉన్నత పదవి వచ్చినదట-ప్రాజెక్టుకు పెద్ద ఇంజనీరై నాడట-శుభములో శుభము!

"తెల్లవార వచ్చినది. ఇప్పుడు నిద్రపోవట మెందుకు?" అని నర్సులు తిరిగి వినోదకాలక్షేపములో పడినారు.

అంతలో టెలిఫోను గంట మోగినది. పుస్తకము తిరుగవేస్తున్న సిస్టరు రిసీవరు అందుకున్నది.

"హలో ....అది ప్రసూతివైద్యశాలేనా? నేను ఎవరితో మాట్లాడుతున్నాను?"

"ఆ....ఇది ప్రసూతివైద్యశాలే....నేను ఇక్కడి సిస్టరును".

"రాత్రి పదకొండు గంటలకు పురిటికి వచ్చిన నిర్మలాదేవి ఎట్లా ఉన్నది?"

"ఆమె సుఖముగా ప్రసవించినది. ఇద్దరు మగబిడ్డలు పుట్టినారు."

"ఆఁ!....ఇద్దరు మగబిడ్డలా? మా నిర్మలకేనా?"

"అవును"

"అయితే చూడండీ....ఆమెతో నేను ఒక్కమాట మాట్లాడవలసి ఉన్నది. టెలిఫోనులో మాట్లాడే ఏర్పాటు చేస్తారా?"

"ప్రసవించిన బాలెంత నిద్రపోతూ ఉండగా లేపటానికి వీలులేదు".

"ఆమెతో ఒక్క నిమిషమే మాట్లాడుతాను....మీరు కొంచెము ఏర్పాటు చేయరూ?"

"నాతో చెప్పండి. ఆమె లేవగానే నేను ఆమెతో చెప్తాను"

టెలిఫోనులో పెద్ద నవ్వు వినవచ్చినది.

"ఆమెతో చెప్పవలసినది మీతో ఎట్లా చెప్పను? కైలాసనాథ్ మాట్లాడవలెననుకుంటున్నాడని ఆమెను ఒక్కసారి లేపండి."

"క్షమించండి మీరు కైలాసనాథులైనా ఇప్పుడు బాలెంతను లేపటానికి వీలులేదు. రేపు ఉదయము వచ్చి చూడండి." అంటూ మరొకమాటకు అవకాశము లేకుండా సిస్టరు రిసీవరు పెట్టివేసినది.

"అతడు కైలాసనాథుడా?....అతని భార్యయా....ఆ అమదబిడ్డలనుకన్నది"

సిస్టరు తలలో ఫిల్మురీళ్లు ఎన్నో తిరిగిపోయినట్లయింది. ఆమె వెనుకకు తిరిగి పరధ్యానములో వస్తూ ఉండగా-రూపాయను ఎగురవేసి తలాతోకా పరీక్షిస్తున్న నర్సులు పకాలున నవ్వినారు.

"సిస్టర్! కైలాసనాథుడి నోరు ఒక్కమాటతో అట్లా మూతావేమిటి? ఆయన ఎవరు?" అని జేసు ప్రశ్నించినది.

'ఏమో!' అన్నట్లుగా చేతిసైగచేసి అక్కడినుండి సిస్టరు వెళ్ళిపోయినది. ఆమె స్వభావరీత్యా మితభాషిణి. టెలిఫోనులో సంభాషణ జరిగిన తర్వాత ఆమె హృదయమెందుకో చురుక్కుమన్నది. గాయపడిన ఆమె హృదయముపై కారము చల్లినట్లే అయినది. బలవంతముగా, ఆమె పుస్తకము తెరచి పుటలను త్రిప్పనారంభించినది. పది పుటలయినా త్రిప్పకముందే తెల్లవారినది.

ఉదయపు పనిలో ఆమె నిమగ్నురాలై తనకు కలిగిన మానసిక కల్లోలమును మరువ ప్రయత్నించినది. పని ముగించుకొని ఆమె హాలులోనికి వచ్చేసరికి ప్రక్కగదిలోనుండి చిరపరిచితమైన కంఠధ్వనీ-నవ్వులు వినపడినవి. ఆ కంఠధ్వని ఆంతరంగికమైనట్లే ఆమెను ఆకర్షించినది. కాని మనసును కలవరపరచినది!

ఆలోచనా పరంపరను ప్రక్కకునెట్టి ఆమె గదులలో నున్న బాలెంతలను చూచి, తిరిగి హాలులోకి వచ్చినది. అంతలో బూట్ల శబ్దము వినబడినది. 'డాక్టరు గారు ఈవేళ ఇంత ఉదయమే వచ్చారెందుకో?' అనుకొంటూ సిస్టరు తలఎత్తి చూసినది.

సుమారు నలభయి వసంతములను దాటిన ఒక స్థూలకాయము ముందుకు నడచిపోతున్నది.

ఎనిమిది సంవత్సరాల నాటికి – ఇప్పటికి....కొంచెముగా రూపములో మార్పు చెందినప్పటికి....చేతులూపుకుంటూ....వెన్ను విరుచుకొనే నడచే అతడిని వెనుక నుండే....సిస్టరు గుర్తించినది.

*   *   *   *

పచ్చంచు నేవీబ్లూ చీరె కట్టుకొని మెడలోని ముత్యాలహారము సవరించు కొంటూ రేవతి దాక్షిణాత్యుల ఇళ్ళకు పసుపు కుంకుమకు బయలుదేరినది. అప్పటికి భానుడు స్వర్ణకిరణాలను వెదజల్లుతూ పడమటి దిశన వెలుగుతున్నాడు.

ఆ దినము వైష్ణవులకు శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి. మైసూరు అయ్యంగార్ల గృహాలలో శ్రీకృష్ణుడు రజితమయమైన డోలికలలో పట్టుపొత్తిళ్ళలో – సర్వాంతర్యామియై-సహస్ర దీపార్చనల నడుమ జగజ్జేగీయమానముగా వెలిగిపోతున్నాడు.

రేవతి మొదట శ్రీనివాస అయ్యంగారింటికి వెళ్ళినది. హాలులో తివాచీ మీద ముత్తయిదువలు కూర్చున్నారు. తూర్పుదిశగా ఒకబల్లమీద నీలిమఖమలు బట్ట పరచి దానిమీద దేవుని విగ్రహముల నమర్చినారు. వాటి నడుమ వెండి ఉయ్యలలో పైడికృష్ణుడు ఊగుతున్నాడు. ఆ ఉయ్యెల బల్లకు మధ్యగా ఉండి వచ్చినవారందరినీ ఆకర్షించుచున్నది. ఆబల్లమీదనే మరొక ప్రక్క ఆ కృష్ణుని బాల్యక్రీడల దృశ్యము, సుద్దబొమ్మలతో అమర్చబడినది. దానిలో నందగృహిణి అయిన యశోదాదేవి పద్మాసనము వేసుకొని ఆసీనురాలై ఉన్నది. పదిమంది గొల్ల పడుచులు బాలకృష్ణుని తీసుకొనివచ్చి ఆమె ముందర నిలువబెట్టి - అతడి దుడుకు చేష్టలను చేతులను చాపి వర్ణిస్తూ చాడీలు చెప్పుతున్నారు. తా మా ఊరిలో ఒక్క నిమిషమైనా ఉండలేనట్లుగా కొంతమంది చేతులను త్రిప్పుతున్నారు. ఇంత మంది చెప్పిన చాడీలను విని యశోదాదేవి మురిపెముతో బాలుని దగ్గరకు పిలిచి

ంకమున కూర్చుండబెట్టుకుంటున్నట్లుగానూ - అందుకు గోపికలు ముక్కుమీద ేలు వేసుకొంటున్నట్లుగానూ భావప్రకటన మవుతున్న దా బొమ్మలలో. యశోదాదేవి ుఖములో మాతృప్రేమ పొంగి పొరలిపోతున్నట్లుగానూ – అంత అల్లరిచేసి గోపి లను ఏడిపించిన కొంటె కృష్ణుడు, ముఖము మీద చిలిపితనముతో కూడిన చిరు వ్వు చిందులాడగా మారాము సాగించుకొన్నట్లుగాను ద్యోతకమవుతున్నదా బొమ్మ లో. రేవతి ఆ దృశ్యమును తదేకదృష్టితో చూడ నారంభించింది. చూడగా ూడగా నందగృహిణి అనిర్వచనీయమైన ఆనందమును పొందుతున్నట్లుగా రేవ కి గోచరించినది.

అంతలో ఆయింటి యజమానురాలైన అంబుజమ్మ పిల్లల తగవులను ర్చి రేవతి దగ్గరగా కూర్చుని కుశలప్రశ్నలు వేయగా "ఏమండీ....ఈ బొమ్మ ను కొన్నారా?" అని రేవతి అడిగినది.

"లేదండి నాచేత నయినట్లు నేనే తయారుచేశాను. అదైనా ఈ పిల్లలతో పనీ సక్రమముగా చేయలేకపోతున్నాను. ప్రతిదానికి ముందుగా వాళ్ళే సిద్ధమవు ారు. ఇంతకూ....ఏమయినా బాగున్నాయా?" అన్నది అంబుజమ్మ.

"అబ్బ! మీకేమీ చేతకానట్లూ పిల్లలు చెయ్యనివ్వకపోవటము వల్ల అన్ని నులూ ఆగిపోతున్నట్లూ చెప్తారేం? మీబొమ్మలు చిత్రకళాప్రదర్శనములో పెట్ట గినవిగా ఉన్నాయి. మీఅయ్యంగార్లలో శ్రీకృష్ణుడి డోలికారోహణ బాగా చేస్తా ండీ. ఈదృశ్యమును ఎంతసేపు చూసినా నాకు తృప్తి కలగటము లేదుసుమా! ుఖ్యముగా ఆ యశోదాదేవీ- ఆ గోపికలూ....నాహృదయము మీద మరువరాని ుద్రలు వేస్తున్నారు. మీచేతిలో జీవకళలు ఉట్టిపడుతున్నట్లుగా విగ్రహములను యారుచేయగల శిల్పకళా నైపుణ్యము ఇమిడి ఉన్నది. ఇదంతా చూస్తూ....నేను ుంటికి వెళ్ళవలెనన్నమాటే మరచినాను!" అన్నది రేవతి.

"ఉదయాస్తమానమూ పిల్లలతో వేగుతాను కనుక నాకు అనుభవములో న్న మాతృస్వరూపాన్ని భావాలకు తగినట్లుగా చిత్రించినాను...." అన్నది అంబు మ్మ.

"మీకు ఉన్న నైపుణ్యానికి అనుభవము మెరుగులు దిద్దినది" అన్నది రేవతి.

"మాతృత్వము లేకపోతే తెలియకూడదా? ఇకముందు టెస్టుట్యూబు సంతానము బయలుదేరుతుందట. విద్యతోనూ, విజ్ఞానముతోనూ అన్ని భావాలను అన్ని రసాలను అవగాహనము చేసుకోవాలి. ప్రతిదీ అనుభవానికి రావాలంటే ఎట్లా సాధ్యమవుతుంది?" అన్నది అంబుజమ్మ.

దానితో యిద్దరి సంభాషణ టెస్టుట్యూబు సంతానము యొక్క మనస్తత్వము మీదికి మరలినది.

"చాలా అదర్శవంతముగా ఉంటుందని మావారు అంటూ ఉంటారండీ. కాని మాతృ ప్రేమతో పొంగులువారే రక్తములో బిడ్డలు పెరుగకపోతే కొన్ని లక్షణాలు లోపిస్తాయేమో నన్న సందేహము నాకు తోస్తూ ఉంటుంది సుమా!" అన్నది రేవతి

"మీరు అలా ఊహించటానికి సెంటిమెంటు కొంతవరకు కారణమేమో! అయినా యింతలో ఆపద్ధతి మన దేశానికి వస్తుందేమోనని మీకు భయముగా నున్నదా ఏమిటి?" అంటూ లేచి నిలువబడిన రేవతికి అంబుజమ్మ తాంబూలమిచ్చి పంపేసింది.

రేవతి తలవంచుకొని చూసిన దృశ్యమునే మాటిమాటికీ స్మృతికి తెచ్చుకుంటూ-ఆశ్చర్యపడుతూ-ఇంటిని సమీపించింది. ఆమె తల ఎత్తగానే ఆమె పెనిమిటి కైలాసనాథుడు పొరుగింటి పాపాయిని పలుకరించి ఆడించడము కనబడ్డది. పాపాయి సమక్షములో కైలాసనాథుడు కూడా ఒక చిన్న పాపాయి వలె చూపట్టినాడు.

అంతవరకు కైలాసనాథుకు పసిబిడ్డలంటేనే చీదరింపుగా వుండేది. సంతానము దాంపత్యానికి చీడపురుగువంటిదని అందరితోను వాదించుతూఉండేవాడు. 'సంతానోత్పత్తి మానవ జీవిత లక్ష్యముగా వారు ఎంచుతారు-వీరు ఎంచుతారు' అని పిల్లలు గల కుటుంబాలవైపు వేలెత్తి చూపుతూ ఉండేవాడు. అంతవరకు అతని ఆదర్శానికి తోడ్పడుతూ వచ్చినది ప్రకృతేగాని సైన్సు కాదు. అయినప్పటికీ అతడు తన లక్ష్యశుద్ధి వలననే జయము కలుగుతున్నదను మానసికపు బింకముతో సంచరిస్తూ వచ్చినాడు. అటువంటి తార్కికునకు పాపాయితో పనేమి వచ్చినదో? రేవతికి ఆశ్చర్యము కలిగినది.

ఈ సంఘటన జరిగిన కొద్ది దినాలకు ఒక వారము సెలవుపెట్టి మైసూరు వెళ్ళి చూసిరావలెననుకొన్న కైలాసనాథుడికి ఏమి బుద్ధిపుట్టినదో భార్యాసహితుడై తిరుపతి వెళ్ళినాడు. స్వామి దర్శనార్థము టికెట్టుకొని లోపలికి వెళ్ళటానికి తగిన సమయము కొరకు ఎదురుచూస్తూ నిలుచబడినారు దంపతులు. ఆ తీర్థప్రజలను చూడగానే కైలాసనాథుడి మనసు ఆనందముతో ఉప్పొంగసాగినది. తిరుపతి వెంకటేశ్వరులవి ఎంతటి అద్భుత చర్యలు! ఎంత దూరము నుండియైనా తన భక్తులను పిలిపించుకుంటాడట, ఇంతకాలమునుండి కైలాసనాథుడికి ఈ తలంపే లేదు తిరుపతి దేవుడి దగ్గరనుండి సమనువచ్చినట్లే ప్రయాణము తటస్థపడినది! అందుకే కాబోలు కవిభక్తులొకరు

ఏడు కొండలూ ఎక్కినివాడూ
వెంకన్నా యని మ్రొక్కినివాడూ
ఇల్లుగట్టినా పిల్లబుట్టినా
ఒళ్లు కుదిరినా పెళ్ళి జరిగినా
చిల్లరబెట్టి మ్రొక్కినివాడూ

మన దేశములో సామాన్యముగా కానరాడని అన్నారు. తిరుపతి వెంకన్న నిర్మొగమాటముగా పుస్తెదగ్గర నుండీ పుణికి పుచ్చుకుంటాడట! తరములు దాటినా మ్రొక్కుబడిని అనువంశికంగా జ్ఞాపకము చేస్తూ వడ్డీతో సహా వసూలు చేస్తాడట! మ్రొక్కుబడి అక్షరాలా చెల్లించేవరకూ కొండను దిగనీయడట!

నిలువబడిన ఒక గంట సేపటికి స్వామిదర్శనము కొరకు కైలాసనాథు దంపతులకు పిలుపు వచ్చినది. గర్భగుడిలోనికి గుమాస్తా యాత్రికులను మిత సంఖ్యలో తీసుకొని వెళ్ళుతున్నాడు. కైలాసనాథు జంటతో మరొకజంట పిల్లలతో లోపలికి వచ్చినది. ఆబిడ్డలకు ఆ ఉదయమే నీలాలు తీయించినట్లున్నారు. నున్నటి తలతో-జిలిబిలి పలుకులతో తండ్రి చేతిలో ఒకరు-తల్లి చేతిలో ఒకరు ఉండి దేవుడి ముందర చేతులను జోడించారు.

బాలద్వయాన్ని చూస్తూ నిలబడిన కైలాసనాథుడు అక్కడికి తాను వచ్చిన పనే మరచినాడు. అర్చకుడు అతడి చేతిలో తులసి దళమును పెట్టిన తరువాత — తల వెనుకకు త్రిప్పుకొని ముందునకు అడుగు వేసినాడు.

ఇంటికి వచ్చినా కైలాసనాథుడు నోటిలోనే మాట్లాడుతున్నాడు. అతడి ప్రవర్తనలో చాలా మార్పు రేవతికి కానవచ్చినది.

అది మొదలు ఆ దంపతుల ధోరణి తీగలు వదులయిన వీణానాదము వలె మరి ధోరణి మూగవారినది.

కాలచక్ర మీ ధోరణిలో రెండు పర్యాయములు గ్రీష్మమును చుట్టినది.

ఒకనాడొక దుర్ముహూర్తమున రేవతి జీవితములో అరిష్ట సూచకమైన సంఘటన ఒకటి అనుకొనకుండా జరిగిపోయినది.

ఆనాటి ఉదయమున ఎనిమిది గంటలయినా కైలాసనాథు నిద్ర నుండి లేవకపోవటమువల్ల రేవతి గదిలోకి వెళ్ళి 'నిద్రలేవరూ?' అంటూ లేపబోయినది.

రెండేళ్ళనాటి తిరుపతి దివ్యస్మృతులలో....గతరాత్రి చూచి వచ్చిన చలనచిత్ర మహిమో లేక అప్పటి దుర్ముహూర్త బలమో అతడు కలత నిద్రలోనే ఉన్నాడో దుస్వప్నమేదయినా కలిగినదో.... కాని.... "ఉదయము లేవగానే గొడ్రాలి ముఖము చూస్తే మహాపాతక"మంటూ ప్రక్కకు ముఖము త్రిప్పుకున్నాడు.

రేవతి నిశ్చేష్టురాలయినది. గొడ్రాలి ముఖము చూడకూడదా! అప్పటి వరకూ అతడి ఆదర్శము అదేగా!

మరొకగంట తరువాత కైలాసనాథుడు లేచి నిద్రమత్తును వదలించుకొని స్నానభోజనాదులు ముగించుకొని ఛాయామాత్రపు పశ్చాత్తాపముతో మారుమాట లేకుండా కచేరికి వెళ్ళినాడు.

సాయంకాలము ఇంటికిపోగానే అతడికి తాళము వేయబడినద్వారబంధ మెదురైనది. తన దగ్గర ఉన్న తాళపుచెవితో తాళమును తెరుస్తుండగా అతడికి చేతులు వణకినవి. అడుగులో అడుగువేస్తూ అతడు పడకగదిని సమీపించాడు.

ఆ గదిలో అరమరలు లేకుండా ఇంతకాలము నుండి ఒకదాని ప్రక్కన మరొకటి జంటగా ఉంటూ వచ్చిన మంచాలలో ఒకటి ఏభాగమున కా భాగము ఊడగొట్టబడి గోడకు చేర్చబడినది.

బట్టల బీరువాలో కూడా రేవతి స్థానము ఖాళీగానే ఉన్నది!

దంపతుల ఛాయాచిత్రముల ఫ్రేములో రేవతి చిత్రము లేదు!

అతడి అర్ధాంగి తన స్థానము ఖాళీ చేసినది.

కలతబారిన మనసుతో అతడు ఇల్లంతా తిరుగాడుతూ ఉండగా రేవతి వ్రాసిన జాబు ఒకటి అతడికి కానవచ్చినది.

అది చదువుకొని అతడు విస్తుపోయినాడు. అతడి కనుబొమలు అప్రయత్నముగా కలుసుకున్నవి.

"తానన్న ఆ ఒక్క మాటకూ రేవతి ఎంతపని చేసినది? తానయినా కాని మాట ఏమన్నాడనీ? అది ఉన్నమాటేగా? తానొకవేళ కానిమాటే అన్నాడనుకొన్నా రేవతి ఇంతపని చేస్తుందా?"

అతడి మానసమహోదధిలో పెద్ద మథనము జరిగినది. పురాణగాథలో వలెనే మథింపబడిన మహాసముద్రము నుండి మొదట హాలాహలము బయలు వెడలినది. అతడది అమృతముగా భావించి పానము చేసినాడు.

స్త్రీ జీవితము అరటియాకు వంటిది. అరటియాకుమీద ముల్లుపడినా-ముల్లుమీద అరటియాకు పడినా నష్టము అరటియాకుదే!

త్వరలోనే కైలాసనాథుడి హృదయానికీ అతడి గృహానికీ మరొకరు యజమానురైనారు.

నిర్మలాదేవికి పురిటి పదిరోజులూ సుఖముగా వెళ్ళినవి. ఆనాడు ఆమె యింటికి వెళ్ళే ప్రయత్నములో ఉన్నది.

* * * *

ఉద్యోగములో చేరిన చాలా కాలానికి రెట్టింపు ప్రమోషను నిర్మలాదేవి భర్తకు దొరకినది ఆసంతోషములో ఇద్దరు మగ బిడ్డలు కలిగినారని ఆ కుటుంబము అపరిమితానందములో మునకలు వేస్తున్నది. వైద్యాలయములో ఉన్నవారికందరికీ విరివిగా బహుమానాలను యిస్తున్నారు.

బట్టతో కప్పబడిన పళ్లెమొకటి నిర్మలాదేవి సిస్టరు చేతికి అందివ్వబోయినది.

ముఖము ప్రక్కకు త్రిప్పుకొని "పదండి కారు దగ్గరికి నేనూ వస్తాను" అంటూ ఒక బిడ్డను తాను తీసుకొని నిర్మలాదేవితో కారుదగ్గరికి వెళ్ళినది.

కైలాసనాథుడు కారుదిగి తలుపు తెరచి నిలువబడినాడు.

నిర్మలాదేని కారులో కూర్చుని ఆ పళ్ళెమును తీసుకోవలసినదిగా సిస్టరును తిరిగి ప్రార్థించింది.

తెచ్చుకొన్న గాంభీర్యముతో రెండవ బిడ్డను-కైలాసనాధు చేతిలో పెట్టి "మీరు పొందిన విజయానికి నా అభినందనాలు' అంటూ వెనుకకు మరలినది సిస్టరు.

కైలాసనాథు డామెను బాగా తేరిపార చూసి "నీవు.... రేవతివా ఏమి?" అంటూ నోరు తెరచి నిలువబడి పోయినాడు!